

Prædiken søndag d. 19. marts 2017.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Sl 62,2-3 & Joh 10,7-10.

Velkommen i kirke!

Tak for at du er gået ind gennem dørene her - faktisk to døre. Intet mindre kan gøre det. Det har vi til fælles, vi er alle kommet ind af døren, for at kunne være med i dag.

Her inde i kirken, her inde bag døren, holder vi for tiden faste. Fasten er ikke sådan kendt udenfor danske kirkers fire vægge Men vi forsøger, at finde denne gamle dyd frem igen.

Det gør vi fordi, vi tror, at den rytme der er i året med advent, jul, faste, påske, himmelfart og pinse, er fantastisk til at minde os om den dybe sammenhæng der er mellem Gud og mennesker.

En sammenhæng der i øvrigt er der på Guds initiativ.

En sammenhæng, der er udtryk for en kærlighed så radikal, at det ganske enkelt kan være svært at fatte. Det er derfor vi skal høre det mange gange, og måske endda bruge en fastetid på at forberede os. Inden vi i påsken skal høre historierne om Jesus, som giver sig selv for os. - Det er kærlighed.

En kærlighed, som - gætter jeg på - flere af os aldrig nogen sinde har tænkt på. Men fordi man ikke har tænkt på noget, er det ikke det samme, som at det ikke findes.

Andre af os, har hørt det mange gange.

2 af 5

Altså os, der nogen gange tager os til hovedet over vores teenager, som tilsyneladende slet ikke hører, af hvad vi siger.

Vi har selv hørt det mange gange, men tilsyneladende har et budskab om, at vi er elsket ud over alle grænser, svært ved at bundfælde sig dybt inde i os.

Som så ofte før, har Jesus en anderledes tilgangsvinkel, for at fange vores opmærksomhed.

Jeg er døren!
Sådan siger Jesus om sig selv.

Døren kender vi godt. Vi går ind og ud af dem hele tiden. Nogle gange klemmer vi en finger og råber op. Vi bruger udtryk, som når der lukker sig en dør, er der en anden, der åbner sig.

Hvad mon Jesus egentlig mener, når han siger: "Jeg er døren?"

Når vi går ind gennem en dør, og det er et nyt sted, vi går ind, så ved vi ikke, hvad der er bag døren. Vi har aldrig set, hvad det er derinde.

Derfor kan det være en overvindelse, at gå ind gemmen en dør. Der er ingen af os, som umiddelbart elsker den utryghed.

Men vi åbner døren. Måske tager det et øjeblik, før øjnene har vænnet sig til lyset. Vi kigger rundt, orienterer os og går videre ind i rummet bag døren.

3 af 5

Når Jesus taler om døren. Så beskriver han det i billeder, som alle, der hører ham kender, som som måske er fremmede for os.

Jesus bruger billedet af en fårefold. Som er en rund lille indhegning, måske omkranset af grene og krat, som fårene ikke kan komme ud af, men endnu vigtigere som rovdirene ikke kan komme ind af.

Det er de færreste af os, der har får og har kendskab til det, men det havde stort set alle, som Jesus taler til her.

De ser fårefolden for sig, og de ved også, at i den åbning, der er i den, der vil hyrden - i alt fald den gode hyrde - placere sig selv. På den måde vil han med sin egen krop beskytte de værdifulde får med rovdire og farer.

Men det er klart at hyrden jo også har styr på hvem der går gennem døren. Ligesom hyrden er passioneret optaget af at sikre, at alt er som det skal være med alle fårene.

Jesus er altså adgangen. Han siger også her hos Johannes, at dem, der er kommet før ham er tyve og røver, men han er det real deal. Måske ikke helt ordret...

Han er kommet for at åbne op til frelse.

Gå gennem døren og bliv frelst!

Jeg er ikke altid sikker på, at det lyder som et så fantastisk tilbud. Jeg er da ikke ved at drukne, eller ved at blive spist af at rovdire. Frelse, mon ikke kirken trænger til at justere tilbudsavisen lidt?

Hvad er der i den fårefold?

Jeg tror vi mennesker oplever det forskelligt. Men for mig er der en pause fra hverdagens krav og forventninger.

Der er ro og stilhed.

Der er gospelsang og fantastisk musik.

Der er overbevisning om at langt de fleste bekymringer er forgæves.

Der er udfordringer til sind og tanke.

Der er drømme om en bedre verden.

Der er et fællesskab, hvor der er plads til mig - også når jeg ikke er min bedste side af mig selv.

Der er roen og visheden ved at vide, at døren åbnes, for ham, der er døren, vil mig det godt.

Han er kommet for at jeg - du - vi - skal have liv og have det i overflod.

Når man står overfor døren og ikke rigtigt ved om man har lyst til at gå ind, fordi man ikke kan se, hvad der er på den anden side, kan man godt tøve.

Jeg kan ikke helt vide, hvad du vil finde, men jeg opfordrer dig til at turde gå ind og kigge.

Jesus er døren. Løftet er intet mindre end: *“[v9](#) Jeg er døren. Den, der går ind gennem mig, skal blive frelst; han skal gå ind og gå ud og finde græsgange.”¹*

Amen

---

¹ Joh 10,9

5 af 5

Salme: Måne og sol